

[Undervisnings- og forskningsministeren]

imod et mere åbent uddannelsesmarked er det vigtigt, at vi følger med udviklingstendenserne i de andre lande og ruster dansk uddannelse og forskning til at indgå i det internationale samarbejde.

I EF har man i de seneste år sat fokus på de videregående uddannelser bl.a. i forlængelse af de uddannelsesprogrammer, der har haft stor gennemslagskraft på de videregående uddannelsesinstitutioner i EF, først og fremmest ERASMUS-programmet.

På baggrund af de her indhøstede erfaringer og to store konferencer, Leuven (1989) og Siena (1990), har EF-Kommissionen i oktober 1991 fremlagt en redegørelse om de højere uddannelser i Europa (et såkaldt Green Paper).

*Det hollandske EF-formandskab*

Samtidig har det hollandske EF-formandskab valgt de videregående uddannelser som et særligt indsatsområde for deres formandsperiode, og de har udpeget nogle af de hovedpunkter, der behandles i Kommissionens »Green Paper« som særligt væsentlige.

Det hollandske EF-formandskab har således lagt op til, at man i løbet af efteråret diskuterer, hvad der på fællesskabsplan kan gøres for:

- 1) at lette samarbejdet mellem de højere læreanstalter i Fællesskabet og dermed skabe større studenter- og lærermobilitet, jf. redegørelsens afsnit 2 og 5,
- 2) at vurdere kvaliteten af uddannelserne, jf. afsnit 5,
- 3) at udbygge Åben Uddannelse og fjernundervisning på universitetsniveau, jf. afsnit 2,
- 4) at forbedre uddannelsesstatistikkerne,
- 5) at styrke samarbejdet inden for pædagogisk forskning.

I en række EF-lande drøftes de nationale videregående uddannelsessystemers indretning sideløbende med de internationale aspekter. Det drejer sig især om Holland, Grækenland og Storbritannien (UK).

*Storbritannien: »Higher Education – A new Framework«*

I det følgende er Storbritannien valgt som eksempel på en national debat om de videregående uddannelser i et andet EF-land.

Regeringen i UK fremlagde således i maj 1991 et samlet forslag (et såkaldt White Paper) for Underhuset med titlen »Higher Education – A New Framework«.

Kort resumeret indeholder forslaget følgende elementer:

- 1) At skabe et enstrengt finansieringssystem for hele den videregående uddannelsessektor (universities, polytechnics og colleges).
- 2) At give »Polytechnics« adgang til at give akademiske titler og til at kalde sig »University«.
- 3) At integrere Open University yderligere i det samlede videregående uddannelsessystem, blandt andet gennem fælles finansieringskilde, jf. afsnit 2.
- 4) At styrke kvalitetsarbejdet ved at oprette et evalueringsinstitut (»external scrutiny by an independent quality audit unit developed essentially by the institutions themselves«), jf. afsnit 5.
- 5) At styrke rådgivningsstrukturen gennem oprettelse af nye rådgivende udvalg og af en enstrengt rådgivningsstruktur.
- 6) At indføre markedslignende finansierings-systemer for de videregående uddannelser, jf. afsnit 4.
- 7) At støtte anvendelsen af edb i undervisningen og forskningen på institutionerne.
- 8) At forenkle det samlede bevillingssystem ved at fastlægge et fælles finansår for alle videregående uddannelsesinstitutioner.
- 9) At styrke indsamlingen af data/statistik.

Der foregår for tiden en bred debat om indretningen af de videregående uddannelser i både Norge og Sverige. I det følgende er nogle af de væsentligste elementer i vore nabolandes overvejelser trukket op.

*Norge: »Fra visjon til virke«*

Den norske regering fremlagde i foråret stortingsmelding nr. 40 med titlen »Fra visjon til virke – Om høgre utdanning«.

Stortingsmeldingen er en beskrivelse af det videregående uddannelsessystems indre og ydre vilkår, de problemer, det står over for, og de forslag, regeringen fremsætter til løsning af problemerne.

Et flertal af Stortingets medlemmer har i juni 1991 i det store og hele støttet regeringens forslag.

Kort resumeret indeholder forslaget følgende elementer: